

JUSTITSMINISTERIET

Den 9. november 1981

Notat om, hvorvidt forslag til lov om afgift af visse busrejser (L 83) er foreneligt med EØF-traktaten*I. Indledende bemærkninger*

1. I et notat af 6. november 1981 om forholdet mellem forslag til lov om afgift af visse busrejser og EØF-traktatens art. 30-31 udtalte justitsministeriet, at en afgift på busrejser ikke er i strid med de nævnte traktatbestemmelser. Justitsministeriet er herefter blevet anmodet om en vurdering af lovforslaget i forhold til andre bestemmelser i traktaten, navnlig reglerne om told m. v. Dette notat skal således ses i sammenhæng med notatet af 6. november 1981.

2. Forslag til lov om afgift af visse busrejser bestemmer, at virksomheder, der foretager erhvervsmæssig passagerkørsel, bortset fra rutekørsel, med bus fra Danmark til udlandet, skal betale en afgift på 50 kr. pr. passager. Afgiften er uafhængig af transportvirksomhedens hjemsted eller vognmandens nationalitet, jfr. forslagens § 4, og indebærer således ingen diskrimination, der er i strid med traktatens art. 7 om forbud mod diskriminering på grundlag af nationalitet.

II. Forslagets forhold til traktatens art. 9 og 12

1. Traktatens art. 9, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Fællesskabets grundlag er en toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjelande.«

Bestemmelsen suppleres af art. 12, der har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne afstår fra at indføre ny indbyrdes told ved ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og fra at forhøje de toldsatser og afgifter, som de anvender i deres indbyrdes samhandel.«

2. Ved vurderingen af, om den foreslåede afgift på visse busrejser må anses for at stride mod disse bestemmelser, er det vigtigt at slå fast, at afgiften, således som forslaget er formuleret, skal svares af transportvirksomhederne på grundlag af en præsteret tjenesteydelse, transport af personer. Afgiften udgør et fast beløb pr. passager, men det tilkommer hver enkelt transportvirksomhed at afgøre, hvor stor en del af afgiften der skal overvælttes på billetprisen. Det bør endelig nævnes, at det efter forslagens § 1, stk. 2 og 3, ikke er en betingelse for afgiftspligtens indtræden, at selve transportvirksomhedens tjenesteydelse er grænseoverskridende.

3. Efter art. 9 og 12 må en toldafgift forstås som en afgift, der opkræves på grundlag af im- eller eksport af varer, hvorimod afgifter på tjenesteydelser ikke er omfattet, uanset om de er grænseoverskridende. En afgift kan derfor som udgangspunkt heller ikke anses for toldlignende, medmindre den på samme måde som en egentlig toldafgift er knyttet til en varebevægelse.

EF-domstolen har i en sag, der drejede sig om, hvorvidt begrænsninger i retten til at distribuere fjernsynsudsendinger i kabel-TV skulle bedømmes efter traktatens regler om fri bevægelighed af varer eller fri bevægelighed for tjenesteydelser, udtalt følgende:

»I mangel af udtrykkelige modstående bestemmelser i traktaten skal en fjernsynsudsending efter sin natur betragtes som en tjenesteydelse. Selv om det ikke er udelukket, at ydelser, der normalt udføres mod betaling, kan falde ind under bestemmelserne om de frie varebevægelser, er dette imidlertid, således som det fremgår af art. 60, kun tilfældet i det omfang, de er omfattet af sådanne bestemmelser. Det følger heraf, at fjernsynsudsendinger, heri medregnet reklameudsendinger, som sådanne henhører under traktatens regler om tjenesteydelser« (dom af 30. april